

Тейко или татко, майка, братъ, сестра, родъ, сватя, роднина, нашъ, вашъ, тѣхъ, любезенъ, благодѣтель, покровитель, избавитель, милостивый, добродѣтеленъ человекъ, разумна жена, родолюбие, смиреніе, послушаніе, слушаніе, хитрузанъ, хитръ, хитрасть, благость, кротость, добродушенъ, трудолюбивъ ученикъ, звѣздоброецъ, Богомолецъ.

20. — Въ сѣка дума онзи слогъ, който съставя нейното основаніе, нарича са *корень*, и притуренныйтъ му огъ края или на края слогъ было или буква — *прида-точны частицы*, отъ която преднята са казва *приставка*, а дърнята — *окончаніе*. Тѣй, въ думата *писмо*, има кореньтъ *пис* и оконч. *мо*; а въ думата *расписъ* има *приставка рас*.

Същото е и съ думитъ: *умъ* — *разумъ*, *уменъ* — *разуменъ*, *ходъ* — *разходъ* — *приходъ*, *сходство*; *мѣра* — *мѣрка* — *примѣвамъ* — *размѣвамъ* — *намѣр-самъ* — *намѣреніе* — *примѣръ*, и проч.

21. — Отгукъ слѣдува, че сѣка дума споредъ кореня си бива *първообразна*, *производна* и *сложна*.

22. — *Първообразны*, или *коренны* сѣ думитъ, които неизлизатъ отъ никоя друга дума, като: *день*, *нощъ*, *добъръ*, *зълъ*, *равенъ*, *полъ*, *мыслижъ*, *дѣжъ* или *правѣжъ*, *работѣжъ*, и пр.

23. — *Производны* — които излизатъ отъ първообразныйтъ, като: *депный* или *дневенъ*, *нощный*, *добрина*, *злоба*, *равнина* и *равнище*, *полвина*, *мысленъ*, *дѣло*, *дѣланіе*, *работа* и *работникъ*.

24. — *Сложны* — които състоятъ отъ двѣ и повече думы: *равноденствие*, *полнощъ*, *злостѣніе*, *добродѣтель*, *добромысленникъ*.

ОБУЧЕНІЕ 4. — Тукъ ученицитъ ще са вържатъ на предиджето (3) обученіе, за да покажатъ въ него коя дума каква е споредъ кореня си, и учительтъ ще имъ зададе отъ себе си еще думы за обученіе.